॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकामा पृत १ षंड्रात्रमंपश्यन्तमाहं रन्तेनांयजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा १ संः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षंड्रात्रः प्रत्यक्ष १ ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वा १ संः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भेवति षड्वा ऋतवः षद्घानि (१)

पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तरा-भ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव युन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्थते पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्थते सप्तद्शः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्यो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते त्रिण्वो भंवति विजित्ये त्रयस्त्रिश्यो भंवति प्रतिष्ठित्ये सदोहविधीनिन एतेनं षड्रात्रेणं यजेर्न्नाश्वंत्थी हिव्धीनं चाग्नींग्रं च भवत्स्तिद्ध स्वंवर्ग्यं चुकीवंती भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्या उलूर्खलबुभ्रो यूपों भवित प्रतिष्ठित्ये प्राश्चो यान्ति प्रािक्षेव हि स्वर्गः (३)

लोकः सरंस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याक्रोशंन्तो यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान रेश्वतायुः पुरुषः शतेन्द्रियं आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतः सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान रेश्वतं सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान रेश्वतं सहस्रं सहस्रं प्रमीयेत यदा वा जीयेर्न्नथैकंमुत्थान्ति तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानिं सप्तद्शः सुंवर्गो जंयन्ति युदेकांदश च॥______

г **л** Т

कुसुरुबिन्द् औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थस्यामिति स एत र संप्तरात्रमाहंर्त्तेनांयजत् तेन् वै स यावंन्तो ग्राम्याः पृशवस्तानवांरुन्ध् य एवं विद्वान्थ्संप्तरात्रेण् यजते यावंन्त एव ग्राम्याः पृशवस्तानेवावं रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पृशवंः स्प्तार्ण्याः सप्त छन्दा इस्युभयस्यावं रुद्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भवति तेर्जः (५) पुवावं रुन्धे पश्चद्शो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तद्शो भंवत्युन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकवि १ शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्धत्ते त्रिण्वो भंवति विजित्ये पश्चवि १ शो ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरास्ये महाबृतवांनुन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठो-ऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षं पूर्वेष्वहं सु पृष्ठान्युंपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथां दुग्धामुंपसीदंत्येवमुंत्तममहंः स्यान्नैकंरात्रश्चन स्याँद्वृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहुःसूपं यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव न यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति प्रप्रान्यंपयन्ति यथा प्रत्तां दहे तादगेव तत्॥ (५)

यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति पृष्ठान्यंप्यन्ति यथा प्रत्तां दुहे ताहगेव तत्॥ (७)

तेजं उपेयः प्रत्यक्षं विश्वलिरि श्रामा

बृह्स्पतिरकामयत ब्रह्मवर्च्सी स्यामिति स एतम्ष्टरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवृद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजंते ब्रह्मवर्च्स्येव भंवत्यष्टरात्रो भंवत्यष्टाक्षंरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायित्रयेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धेऽष्टरात्रो भंवति चतस्रो वै दिश्श्वतंस्रोऽवान्तरिद्शा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धे (८)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चद्रशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविश्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्यै त्रयस्त्रिश्शो भंवति प्रतिष्ठित्ये पश्चविश्शों-ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतरात्ये महाव्रतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै॥ (९)

हिन्य एव ब्रह्मवर्ष्यमवंक्येऽभिजित्ये॥———[३] प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायुन्थ्स एतं नवरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनायजत् वि प्रजास्योऽकल्पत् यर्राहे प्रजाः क्षधं निगन्कीयस्तर्राहे नवरात्रेणं यज्तेतेमे हि

ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत् यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तर्हि नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा एतासां लोका अक्रुंप्ता अथैताः क्षुधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कल्पयित तान्कल्पंमानान्प्रजाभ्योऽन् कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासुं दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं केल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणमन्वस्यंत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वंस्यति धृत्या अशिथिलं भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तरिक्षं गौर्सावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गुच्छुति नुवरात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजों दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंबरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृंता अथैतस्य ज्योगांमयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव॥ (१२)

प्रजापंतिरकामयत प्र जायेयेति स एतं दर्शहोतारमपश्यत्तमंजुहोत्तेनं दशरात्रमंसृजत

तेनं देशरात्रेण प्राजांयत दशरात्रार्यं दीक्षिष्यमांणो दर्शहोतारं जुहुयाद्दर्शहोत्रैव दंशरात्र र सृंजते तेन दशरात्रेण प्र जांयते वैराजो वा एष युज्ञो यद्देशरात्रो य एवं विद्वान्देशरात्रेण यजंते विराजमेव गंच्छति प्राजापुत्यो वा एष युज्ञो यद्देशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजेते प्रैव जायत इन्द्रो वै सदट्टेवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छुथ्स प्रजापंतिमुपांधावत् तस्मां एतं देशरात्रं प्रायंच्छुत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सौंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्दा एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना

भ्रातृं व्येण गच्छति त्रिककुद्वै (१४) एष यज्ञो यद्देशरात्रः कुकुत्पेश्चदुशः कुकुदेकिवि १ शः कुकुत् त्रयस्त्रि १ शो य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजेते त्रिकुकुदेव संमानानां भवति यजंमानः पश्चद्शो यजंमान एकवि ५शो

यजंमानस्रयस्त्रि ५ शः पुर् इतंरा अभिचुर्यमांणो दशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुर्तश्चनोपाँच्याधो भवति नैनमभिचरंन्थ्स्तृणुते देवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा एताः (१५) देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्यौहन्त तेषां न कुर्तश्चनोपाँच्याधोऽभवृत्ततो देवा

अभेवन्परासुरा यो भ्रातृंव्यवान्थ्स्याथ्स देशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपाँच्याधो भंवति भवंत्यात्मना पराँस्य प्रातृंच्यो भवति स्तोमः स्तोम्स्योपंस्तिर्भवति भ्रातृंव्यमेवोपंस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतर्त्कुर्वन्ति यञ्ज्यायार्रसङ् स्तोमंमुपेत्य कनीयारसमुपयन्ति यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच पुरस्तांच भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमों ऽग्निष्टुदांग्नेयीषुं भवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चदश उक्थ्यं ऐन्द्रीर्ष्विन्द्रियमेवावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवावं रुन्धे सप्तदशौं-ऽग्निष्टोमः प्रांजापुत्यासुं तीव्रसोमों उन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते (१७)

एकवि श्रा उक्थ्यंः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवा ८८ त्मन्धंत्ते सप्तदशौँ ऽग्निष्टोमः

प्रांजापृत्यासूंपह्व्यं उपह्वमेव गंच्छति त्रिण्वावंग्निष्टोमाव्भितं ऐन्द्रीषु विजिंत्यै त्रयस्त्रिष्ट्श उक्थ्यों वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै॥ (१८)

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त् तेंऽकामयन्त प्रजा॰ सृंजेमहि प्रजामवें रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनायजन्त्

प्राजापत्यो वा एष युज्ञो यद्दंशरात्रस्त्रिकुकुद्वा एता वै जायत् एकंत्रि॰शच॥—————[५]

रुन्धीमिहि प्रजां विन्देमिहि प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनायजन्त ततो वै ते प्रजामंसृजन्त प्रजामवारुन्थत प्रजामंविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवो-ऽभवन्तदार्त्वानामार्तवृत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्तवा उंच्यन्ते य एवं विद्वारसं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव सृंजन्ते प्रजामवं रुन्धते

प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरितरात्रो भविति ज्योतिरेव पुरस्ताँद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भविति षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानि पृष्ठैरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति चतुर्वि १ प्रति विष्ठन्ति चतुर्व्व प्रति भविति चतुर्व्व प्रति विष्ठन्ति चतुर्व्व प्रति विष्ठन्ति चतुर्व्व चतुर्व प्रति विष्ठन्ति चतुर्व्व चतुर्व्व प्रति विष्ठन्ति चतुर्व्व प्रति विष्ठन्ति चतुर्व्व प्रति ।

गायत्रं ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रयामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिष्शो भंवति चतुश्चत्वारिष्शायित्रयामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिष्शो भंवत्यष्टाचेत्वारिष्शाये जगती जागताः प्रश्वो जगत्यामेव प्रशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भंवति पश्च वा ऋतवं आर्तवाः पश्चर्तुष्वेवार्तवेषुं संवथ्सरे प्रतिष्ठायं प्रजामवं कन्धतेऽतिरात्रावभितों भवतः प्रजाये परिगहीत्ये॥ (२१)

प्रतिष्ठायं प्रजामवं रुन्धतेऽतिरात्राविभेतों भवतः प्रजाये परिगृहीत्ये॥ (२१)

तस्माँद्रायुयेकानपंश्रावं॥——[६]

प्रतियायवागाँनादीयादाः कामशेव स्थापवं प्रचाः केलोस्विवि सनस्य वै क्षिपानं

ऐन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कंल्पेरन्नितिं यज्ञस्य वै क्रृप्तिमनुं प्रजाः कंल्पन्ते यज्ञस्याक्रृप्तिमनुं न कंल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कंल्पयित् न ज्यायार्रस्ं कनीयानितं कामत्यैन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयादामयाविनः प्राणेन् वा एष व्यृध्यते यस्यामयिति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैन् समर्धियित मैत्रावरुणाग्रांन्गृह्णीर्न् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते प्राणापानो मित्रावरुणो प्राणापानावेव मुंखतः परि हरन्त आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरोंऽश्विनो वे देवानांमानुजावरो पश्चेवाग्रं पर्येतामृश्विनांवेतस्यं देवता य आंनुजावरस्तावेवेन्मग्रं परि णयतः शुक्राग्रांन्गृह्णीत गतर्श्राः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आंदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तंम्मनुष्यः (२३)

श्रियै गृत्वा नि वंत्तेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः पापींयान्भवति मुन्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंत्रा वा एतद्यन्मंन्थिपात्रं मृत्युनैवैनं ग्राह्यति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणाग्रांन्गृह्णीत यस्यं पिता

पितामहः पुण्यः स्यादय तन्न प्राप्तुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यृध्यते यस्यं पिता पितामहः

भवृत्यथ् तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदांग्रयणो वाचैवैनंमिन्द्रियेण समर्धयति

पुण्यः (२४)

ताजक्प्र वंर्षति॥ (२६)

न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्यांग्रान्गृह्णीताभिचर्यमांणः सर्वेषां वा एतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदुंक्थ्यपात्रः सर्वेणेवेनंमिन्द्रियेणाति प्र युंङ्के सरंस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वे (२५)

सरंस्वती वाचैवेनमिति प्र युंङ्के मा त्वत्क्षेत्राण्यरंणानि गुन्मेत्यांह मृत्योर्वे

क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न गच्छिति पूर्णान्य्रहाँ न्गृह्णीयादामयाविनेः प्राणान् वा पृतस्य शुगृंच्छिति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाँः प्राणानेवास्यं शुचो मृंश्वत्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव पूर्णान्य्रहाँ न्गृह्णीयाद्यर्हिं पूर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा पृतर्हिं प्रजाना शुगृंच्छिति यर्हिं पूर्जन्यो न वर्षेति प्राणा ग्रहाँः प्राणानेव प्रजाना शुचो मृंश्वित

प्रमीवंत मनुष्यं ऋष्यते यस्यं पिता पिंतामृहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्त्रहान्पश्चविश्यतिश्च॥————[७]
गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रं प्रायणीयमह्स्तस्मौत्प्रायणीयेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व

एवैनंमायतंने गृह्णाति त्रेष्टुंभो वै शुक्रस्नेष्टुंभं द्वितीयमह्स्तस्मांद्वितीयऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति जागतो वा आंग्रयणो जागतं तृतीयमह्स्तस्मांतृतीयऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे (२७) यज्ञमांपद्यच्छन्दाईस्याप्नोति यदांग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवैनं पुनः

यज्ञमापद्यच्छन्दा इस्याप्नात् यदाग्रयणः श्वा गृह्यत् यत्रव यज्ञमहश्चतत एवन् पुनः प्र युंङ्के जगन्मुखो व द्वितीयंश्विरात्रो जागंत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्यात्यथो स्वमेव छन्दोऽन्ं पूर्यावंतिन्ते राथंन्तरो वा ऐन्द्रवायवो राथंन्तरं पश्चममहस्तस्मात्पश्चमेऽहन्नं (२८)

पुन्द्रवायवो गृह्यते स्व प्वैनंमायतंने गृह्णाति बार्हतो वै शुक्रो बार्हतः पष्टमह्स्तस्मांत्वष्ठेऽहं ञ्छुको गृह्यते स्व प्वैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दा इंस्र यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमहंशन्ततं पुवैनं पुनः प्र युंक्के त्रिष्टुक्कं खो वै

द्वितीयः प्रश्नः (काण्डम् ७)

तृतीयंश्विरात्रश्रेष्ट्रंभः (२९)
शुक्रो यथ्संप्रमेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽन्ं
पूर्यावंर्तन्ते वाग्वा आंग्रयणो वागष्ट्रममह्स्तस्मांदष्ट्रमेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने

पूर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्नयूणो वाग्रष्टममह्स्तस्मादष्टमेऽहंन्नाग्रयूणो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मान्नवमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दाईस्याप्नोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्ततं एवेनं पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पुर्यावर्तन्ते पुथो वा एतेऽध्यपेथेन यन्ति यैं-ऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यदृशममहृदृशमेऽहंन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्यं (३१)

पुवान्तं गृत्वापंथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वहन्ति ताहगेव तच्छन्दा इस्यन्योन्यस्य लोकम्भ्यंध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यंवाहयन्नेन्द्रवायवस्य वा पुतदायतंनं यचेतुर्थमह्स्तस्मिन्नाग्रयणो गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतंने नवमेऽहन्नेन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य वा पुतदायतंनं यत्पंश्चमम् (३२)

अह्स्तस्मिन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते तस्मांदैन्द्रवायवस्यायतंने सप्तमेऽहंञ्छुको गृंह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतंनं यत्षष्ठमह्स्तस्मिञ्छुको गृंह्यते तस्मांच्छुकस्यायतंनेऽष्ट्रमे- ऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते छन्दाईस्येव तिद्वे वांहयित प्र वस्यंसो विवाहमाप्रोति य एवं वेदाथों देवतांभ्य एव यज्ञे संविदं दधाित तस्मांदिदमन्योंन्यस्मै ददाित॥ (३३)

पुनद्वे पंश्वनेऽहुत्रेष्ट्रंभ पुनर्द्विते युजस्यं प्रश्चममुन्यस्मा एकंश्वा——[८]
प्रजापंतिरकामयत् प्र जायेयेति स पुतं द्वांदशरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै
स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जायेयेति स द्वांदशरात्रेणं यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनो

वदन्त्यग्निष्टोमप्रांयणा यज्ञा अथ कस्मांदितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत् इति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यदितरात्रौ क्नीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४) अग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुक्षीरन्बंहिर्धा क्नीनिके दध्युस्तस्मांदितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यते चक्षुंषी

अग्रष्टाम पूर्व प्रयुञ्जारन्बाह्धा कुनानिक दध्युस्तस्मादातरात्रः पूर्वः प्रयुज्यत् चक्षुषा एव युज्ञे धित्वा मध्यतः कुनीनिके प्रति दधित् यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकमेति याविग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५) पृति प्रजापंतिर्वा एष द्वांदश्या विहिंतो यद्वांदशरात्रो यावंतिरात्रौ तौ पृक्षौ येऽन्तरे-ऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिर्वावेष सन्थ्सद्ध वै स्त्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मांत्पृच्छन्ति किमेते स्त्रिण् इतिं प्रियः प्रजानामृत्थितो भवति य एवं वेदं॥ (३६)

अप्रिधेमो यथ्सुंवर्ग लोकं प्रियः प्रजानां पर्श च॥———[९] न वा पृषों ऽन्यतों वैश्वानरः सुवर्गायं लोकाय् प्राभवदूर्ध्वो ह् वा पृष आतंत

आसीत्ते देवा एतं वैश्वान्रं पर्योहन्थ्सुवर्गस्यं लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेनं प्रजापंतिमयाजयन्तेष्वाधीत्र्ये तद्द्वधीतिं ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन् यजेते तैंऽस्मिन्नैच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायंच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषंधीर्वर्षाभ्यों ब्रीहीञ्छ्रदं माषितलौ हंमन्तिशिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजा-पंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवृत्तस्मादाहुरानुजावरस्यं यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतैष ह वै कुणपंमत्ति यः सुत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमश्वकुणपङ्गोर्वा अत्रुं येन पात्रेणान्नं बिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मलं जायत् एकं एव यंजेतेको हि प्रजापंतिरार्भ्रोद्वादंश् रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः प्रजापंतिविविष एष ह् त्वे जायते यस्तप्सोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोप्सदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरित या द्वितीयां यज्ञं ताभिरा रंभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्रांणि ताभिर्निर्णेनिक्ते याश्चंतुर्थीरिप ताभिरात्मानंमन्तर्तः शुंन्धते यो वा अस्य पृशुमित्तं मार्स्सर सौंऽित्त यः पुरोडाशं मस्तिष्कर् स यः पेरिवापं पुरीष्र सय आज्यं मुज्ञान्र सयः सोम् स्वेद्र सोऽिपं हु वा अस्य शीर्ष्ण्यां निष्पदः प्रतिं गृह्णाति यो द्वांदशाहे प्रंतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन न याज्यं पाप्मनो व्यावृत्त्ये॥ (४०)

अर्थच्छुदर्धि रभते द्वादशाहेर्न चृत्वारिं च॥______[१०]

एकंस्मै स्वाहा द्वाभ्याङ् स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां चृतुर्भ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां पृङ्खाः स्वाहां स्वाहां स्वाहां प्रश्चभ्यः स्वाहां न्वभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहां वादुशभ्यः स्वाहां वादुश्यः स

प्रजापंतिः स द्वांदश रात्रं न वा एकंस्मा एकंस्मे द्वाभ्यांत्रिभ्यश्चतुर्भ्यः पुश्रभ्यों दशभ्यों विश्शुत्यै पश्चाशते शृतायं विश्शृतिः॥२०॥ साध्या अस्मा इमे लोका गांयुत्रं वै तृतीयुमेकस्मै पञ्चाशत्॥५०॥

साध्याः सर्वस्मै स्वाहाँ॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥७-२॥

By generated on March 2, 2025

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io | StotraSamhita | Credits